



سیاست‌های کلی نظام در بخش مالی



بر اساس بند اول اصلی یکصد و دهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای اوامر مورخ ۱۳۷۷/۱/۱۵ مقام معظم رهبری، نظر مشورتی نهايی شوراي مجمع تشخيص مصلحت نظام در خصوص سياستهای کلي در بخش مالي طي ۶ ماده به شرح ذيل به تصويب رسيد.

۱- قطع اتكاء هزينه‌های جاري به نفت و تامين آن از محل درآمد مالياتي و ساير درآمدها حداکثر تا پایان برنامه پنجم.

۲- اصلاح نظام مالياتي به منظور توسعه رفاه عمومي ، رونق توليد و سرمایه‌گذاري و برقراری عدالت مالياتي از طریق ترویج فرهنگ مالياتي ، ارتقاء اعتقاد عمومي ، ساده سازی و شفافیت ، با تاكید بر ماليات بر ارزش افزوده و به حداقل رساندن معافیت های مالياتي .

۳- تدوین نظام بودجه ریزي کشور بر مبنای بودجه ریزي عملیاتي هماهنگ با سند چشم‌انداز ۲۰ ساله و برنامه‌های ۵ ساله و تاكید بر شفاف سازی ، قابلیت نظارت و منطقی کردن هزينه‌های دولت .

۴- ساماندهي ، گسترش و ارتقاء بازار مالي ايران (سرمایه، پول و بيمه) با تاكيد بر كارايي ، شفافیت سلامت ، با بهره‌مندي از فناوري هاي نوين ، همچنین ايجاد اعتماد و حمایت از سرمایه‌گذاران و موسسات فعال در بازارهای مالي با حفظ مسئولیت پذيري آنان ، تشویق رقابت و ابتكارات ، پيشگيري از وقوع بحران ها و مقابله با تخلفهای حقوقی و كيفري مالي .

۵- تفکيك مقام هاي نظاري بر بازار سرمایه و پول و نظارت عاليه برای ايجاد رقابت و هماهنگی ميان بازارهای مالي .

۶- اصلاح ساختار سازمانی بانکها در جهت افزایش کارآيی ، کاهش هزينه‌ها و روان‌تر شدن عملیات و خدمات . اصلاح ساختار مالي در جهت کفایت سرمایه با توجه به استانداردهای جهانی و کاهش بدھي هاي دولت . عادلانه کردن سود تسهیلات با رعایت موازین بانکداري اسلامي ، رقابتی کردن فعالیت ها با هدف رونق سرمایه‌گذاري ، اشتغال و تولید .

تصویب فوق مشتمل بر شش (۶) ماده در جلسه رسمي روز شنبه مورخ دوازدهم دي ماه يکهزار و سیصد و هشتاد و سه شورای مجمع تشخيص مصلحت نظام به تصویب رسید .